

сѣ придобитѣхъ, сичкото забравѣ и сѣ весели сѣ чадати си и прѣителитѣ си. Така и нѣе да не гледаме постныхъ трѣдѣ, но да сѣ мѣчиме да го свѣршиме докрай: зашто, като доди свѣтлото воскресеніе, и видиме нашый дѣшевный придобитокъ, тога ще сѣ радоваме неисказанно. За това сме длѣжни, да не преминѣваме на праздно постното време, което е наредено за нашето спасеніе: и да не казваме чи имаме време за покааніе; зашто не знаеме нити до утре, да ли ще сме живи: зашто днесъ гледаме много хора да идѣтъ и пѣатъ, а утре ги нѣма: но умиратъ. За това да не оставаме нашето покааніе за дрѣго време, зашто времето не е въ нашатѣ власть, но да вѣдиме сѣкога готови: зашто днитѣ сѣ лѣкави, и времето мнозина е излѣгало и погѣбило, както погѣби Фараона. Той рекалъ утре ще отпѣсна Евреитѣ, а на утрината рекалъ за дрѣга утринѣ. И така утре за утре, доде потѣнѣ и сѣ удави въ морето: Така и непокаанныя грѣшникъ прилага своето покааніе утре за утре, доде го посѣче смертний часъ и погине въ вѣчнѣ мѣжѣ, като Фараона въ морето. Най глѣпавъ е оный человекъ, който остава своето покааніе за старость, зашто не знае да ли ще остарѣе: но ако и да остарѣе, пакъ да не остава покааніето си за старость: зашто старость приносѣ со себе си много бѣды: очитѣ тога не довиждатъ, ушитѣ не дочѣватъ, силата сѣ умалава, и тѣй днесъ глава го боли, утре крака, доде го посѣче смѣртъта неприготовенъ и безъ покааніе. Ѡ вы стари! не чѣватели смертний часъ, като выка сѣкога на ушитѣ вы, и дѣма: старцы, времето сѣ приближава, смѣртъта иди като гостъ, станете а посрешнете, сирѣчь: покаяйтесь вѣремъ на старость, влезнете въ божіе ложи, вѣремъ на единадесатый часъ, и сѣ потрѣдете, да прѣемните равна заплащѣ, сѣ оныхъ, които сѣ отъ первый часъ. Но азъ гледамъ чи много старцы тичатъ да събиратъ сребро и злато, прѣематъ славѣ и честь отъ человекытѣ, прѣематъ достоинство и начальство, сѣдатъ на богаты трапези, идѣтъ, пѣатъ и играатъ сѣ младиѣтѣ, безъ да сѣ засраматъ отъ своѣтъ старость. За това е праздна тѣквази надежда, безъ покааніе и приготвеніе, и на стары и на млади: зашто нѣе гледаме катадневно чи смѣртъта жани и стары и млади и малки дѣтица, а никой не знае смертнихъ си часъ. За това не трѣба да простираме нашето покааніе за напредъ, зашто сега е време за покааніе и добротвореніе, сега е време да оставиме; обѣденіе, пѣанство, блѣ-